

Dr. Zimler Tamás (1949-2011)

A folyóiratoknak is életük van – az EU Working Papers sem kivétel ez alól. Több, mint tíz éve sikeres kiadvány, amely rendszeresen, évente négyszer jelenik meg, és amelyet a szakma is figyelemmel kísér. Legtöbbször a szerzők rangja vagy a hivatkozások száma alapján szokás minősíteni egy folyóiratot, pedig sikeressége mögött más tényezők is meghúzódhatnak, amelyek általában háttérben maradnak. Ilyen a szerkesztő szerepe is: nemcsak az alkotó, hanem a technikai szerkesztő munkája.

Zimler Tamás volt – többek között – az EU Working Papers gondozója. A lap kezdetétől részt vett minden szám születésénél: ez tizenhárom évet és közel ötven kiadott számot jelent. Vajon mit tudott hozzátenni a lap sikeres életpályájához?

Mindenekelőtt a kitartását és gondoskodását. Ha ötven számot szerkeszt valaki egy sorozatból, és minden betűjét végigolvassa, rendezgeti, az lényegében a gyermekévé válik: ismeri a gondolkodását, kifejezőmódját, „öltözködését”, stílusát. Az újabb és újabb cikkeket egymáshoz tudja illeszteni „forradásmentesen”, úgy, hogy a megjelenés és a szöveg magán hordozza a szerző egyéniségét, ugyanakkor megmaradjon a folyóirat hosszú távon egységes hangja is.

Mondhatná valaki: de hát mindez nem is az ő feladata! Valóban – csakhogy Zimler Tamás és Majoros Pál, a kiadvány alkotó szerkesztője, sokkal szorosabb, baráti kapcsolatban álltak, és a fenti szerepek ez esetben nem váltak mereven szét. Zimler Tamás nemcsak a szöveg technikai gondozását látta el, hanem „opponálta” a megjelenésre váró tanulmányokat, javaslatokat fogalmazott meg azok igazítására; érzékenyen jelezte, hogy milyen aktuális problémákhoz lehetne tematikus számokat létrehozni: véleménye volt. Milyen gyökerekből táplálkozott mindez?

Zimler Tamás életének legtermékenyebb és leggazdagabb periódusát szánta a folyóirat gondozásának. Életének derekán – lám, az ötven évet csak fél életnek gondoljuk, számoljuk, pedig számára ez a földi élet utolsó évtizede is volt – hatalmas szakmai tapasztalatával támogatta a lapot. Tapasztalatának pedig több forrásból táplálkozott, három szakterületnek is diplomás szakértője volt. Vegyészmérnöki végzettségéből a munkája precizitása, megbízhatósága, tervezettség-szervezettsége következett. Külkereskedelmi szakemberként pontosan értette és átlátta a

nemzetközi folyamatokat, egymáshoz tudta illeszteni és meg tudta ítélni a folyóirat szakmai anyagait. Politikaelméleti ismereteit pedig problémaérzékenysége területén tudta kamatoztatni: a nemzetközi gazdasági folyamatok milyen politikai összefüggések megjelenési formái és katalizátorai. Mindehhez járult széles körű nyelvismerete: négy nyelvet is tudott használni, így az európai folyamatokban meghatározó különböző latin és szláv kultúrköröket is értette. Ezen felül szépíróként is alkotott, vagyis a szöveg alkotáshoz és ennek megítéléséhez is jó érzéke és biztos keze volt.

Szakmai téren is publikált: első cikke 1977-ben jelent meg, utána a kilencvenes évek végén kezdett újra rendszeresen írni. A kettő közti két évtizedben nem elsősorban közvetlen alkotóként, hanem az alkotást lehetővé tévő és annak részeként megjelenő szervezési munkákban szerzett hatalmas tapasztalatot – ez sikeres szerkesztői munkájának újabb forrása. Projektvezetőként, koordinátorként nemcsak értett a keze ügyében lévő műszaki-gazdasági-politikai ügyekhez, hanem folyamatba is tudta ezeket szervezni. A tartalmi értékek megjelenése lehetetlen vagy nagyon nagy hatékonyságvesztéssel jár, amennyiben az anyagi formában való kikristályosodás – ez esetben a folyóirat újabb számának megjelenése – nem egy átlátott, szervezett, rendszerezett folyamat.

Persze, a szakmai gazdagság, sokoldalúság is csak hideg eszköz. Zimler Tamás személyisége azonban mindezt természetes emberi tartalommal töltötte meg: hatalmas életszeretet volt benne, humora, iróniája volt, és a precizitást, megbízhatóságot, a legjobbra való törekvést az egyszerűséggel, közvetlenséggel tudta ötvözni. Emellett hatalmas energiáival mozgatott, buzdított, amely nélkül egy-egy folyóiratszám megszületése sokkal nehezkesebben indulhatott volna el.

Nehéz örökséget hagyott hátra Zimler Tamás. Az EU Working Papers folyóiratot elkísérte, felnevelte nagykorúságáig, lelke nyomát rajta hagyta. A folyóirat is új életet kezd most, minden bizonnyal sok új elemmel. Értékeiben és további sikereiben azonban mindvégig ott lesz egykori társszerkesztőjének keze nyoma – ezt a folyóirat munkatársai és Olvasói is tudják, és kérjük, időnként emlékezzenek is rá.